

dammodo coniungitur XI. 14 seqq. ubi duobus compositis expletur dimidium distichi, ad diversas tamen personas referendis.

Ad propria hisce canticis dictionis, versuum, musices ornamenta accessit saltatio, cuius diversa genera minutulis definitionibus enarrant variorum, qui de *Sangita* circumferuntur, commentariorum conditores. Immo vestitum, quo uti debeat in scena quaevis persona pro affectuum qui exhibeantur diversitate, accurate describunt. Res est h. l. a me non ultra enarranda. Redeo itaque ad Gitagovindae cantilenas, quarum argumenta singulatim proponam. Prologi instar praemissa sunt disticha 1—25. duos hymnos continentia, quorum prior Vishnum celebrat, mundi rectorem et sustentatorem, alter ad Krishnam, principale huius carminis argumentum, totus pertinet. Praemissa sunt hymnis quatuor disticha, de quibus confer sis quae monui in annotatione. Concluditur autem prologus disticho suo finali I. 25.

Cantilena prima amicae est, quae Râdham, Krishnam per silvas quaeritantem, facit certiozem, eum saltando cum puellis totum esse deditum. quod argumentum uberius persequitur cantilena proxima I, 38—45, quae quarta est ab initio. Cantica V. et VI. (II, 2—9. et 11—18) Râdhae sunt, desiderium suum Krishnae cum amica querentis, eamque rogantis, ut Krishnam reducat. Cantilena VII. Krishnae est, qui Râdhae recordatus queritur, eam neglectu offensam abiisse (III, 3—10.). Cantt. VIII et IX (IV, 2—9. et 11—18) ad amicam pertinent, coram Krishna desiderium quo conficitur Râdha depingentem; itidem cantt. X et XI (V, 2—6. et 8—15), quibus ab amica exhibetur Krishnas amatae absentiam et iram dolens, atque rogatur Râdha, ut eum visitet. Râdha autem languore confecta procedere quum nequiret, amica ad Krishnam reversa, Râdhae condicionem canit cant. XII. (VI, 2—9.). Dilato Krishnae adventu, lamentatur Râdha, se ab amica fuisse deceptam, cant. XIII (VII, 3—10.); tuita deinde amicam sine Krishna reversam et suspicata, eum alius amore retineri, coram amica queritur cantt. XIV et XV (VII, 13—20 et 22—29.); felicemque praedicat illam, quae Krishnae amplexu fruitur cant. XVI (VII, 13—39.). Advenientem mane Krishnam irata increpat Râdha cant.